

Návrh změn do novely zákona o ovzduší 201/2012 Sb.

Zákon o ovzduší řadí pachové látky na úroveň znečišťujících látek, ale dále nedefinuje hodnoty, při jakých koncentracích je pach obtěžující, a kdy je potřeba emise pachových látek řešit. Ačkoliv jedním z svých výkladů dává MŽP pravomoc Krajským úřadům stanovit emise pachových látek, nedává jim žádné metodické vedení ani návod, jak to mají udělat. Naopak, pokud se krajské úřady snaží nějakým způsobem emisní limit stanovit, MŽP tuto metodu popře, protože nemá oporu v zákoně, to je hlavní důvod, proč je legislativně nutné pachové látky upravit.

Mnozí odpovědní pracovníci MŽP a potažmo i další úředníci státní správy se často vyjadřují, že metoda je nejasná, že stanovení má velkou chybu apod. Toto tvrzení je zavádějící. Metoda měření emisí pachových látek je akreditovaná metoda, prováděná podle evropské normy ČSN EN13725 Kvalita ovzduší – Stanovení koncentrace pachových látek dynamickou olfaktometrií. Obdobnou metodu určení limitů pro emise zdroje používá mnoho evropských států. I když limity evropských států nejsou zakotveny přímo v zákoně, jak argumentuje MŽP, jsou dodržovány.

Ačkoliv tedy zákon 201/2012 Sb. v platném znění uvádí v §2, že pro účely tohoto zákona se rozumí

1. b) **znečišťující látkou každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,**

nejsou nikde v tomto zákoně dále uvedeny kompetence k jeho stanovení, nebo definování, co to zápach je a od kdy je škodlivý. Státní správa nemá podklady jak pachové látky posoudit a navrhnout emisní limity pro zdroj, ačkoliv je to technicky možné.

Na základě zjištěných zkušeností, kdy počet obcí s problémem narůstá a současně většina požaduje jasný zákon, **navrhujeme následující úpravy novely zákona o ovzduší 201/2012 Sb.**

- **§6 Zjišťování** a vyhodnocení úrovně znečišťování o další odstavec c)

(1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

1. a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a
2. b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.
3. c) u stacionárního zdroje, u kterého jsou prokazatelně emitovány pachové látky podložené stížnostmi obyvatel, nebo zjištěné kontrolním orgánem státní správy a nebo indikovány odborným posouzením.

· §12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží, taktéž přihlíží k emisím pachových látek.

(4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

- specifické emisní limity,
- **Emisní limity pro pachové látky, jsou-li stanoveny**
- b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

§4 Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

- a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a
- b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) **a e)** pro stacionární zdroj.

(9) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, **způsob stanovení specifických limitů pachových látek pro individuální zdroj**, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

- **11 Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší**

(2) Krajský úřad vydává

- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen „povolení provozu“).
- **e) stanovuje emisní limity pro pachové látky pro stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu**

(ze stránky <http://nehcemezitvesmradu.cz/navrh-zmen-do-novely-zakona-o-ovzduus/>)